

der særlig er peget paa to Tilfælde, er det gjort, fordi det er to nærliggende Ting, og for at give Anledning til straks at tage fat. Saaledes er det virkelige Forhold, og det ærede Medlem kan ikke komme udenom dette ved at paastaa, at det først er taget op den 29. September, efter at der er stillet Forslag paa Rigsdagen om Under-søgelse.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen):

Det er kun for en kort Bemærkning, jeg har begæret Ordet. De Udtalelser, der ere rettede til mig paa Konto af min Stilling som Ordfører for Venstrereformpartiet i Fjor, skal jeg ikke besvare paa denne Plads. De ville blive besvarede fra en anden Plads. Jeg skal kun gøre en personlig Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg). Han beklagede sig over, at jeg forleden mødte sammen med mine Kolleger i den samme Paaklædning som de. Det er den samme Paaklædning, som Ministre ere mødte frem i siden den fri Forfatnings Indførelse, og det er den samme Paaklædning, hvori Deuntzer, Hage og Jöhnke ere mødte, og hvori Hørup, om han havde levet, ogsaa vilde være mødt frem, saa den Beklagelse synes jeg, det ærede Medlem kunde have sparet sig. Derimod var der en anden Beklagelse, som det ærede Medlem havde haft al Grund til at fremsætte her, som angaar mig personlig og ikke min Uniform, saa meget mere som der er bleven talt om Pressen og Raahederne i Pressen. Jeg skal oplyse, at i det Blad, som det ærede Medlem er Medarbejder ved, det Blad, som er Hovedorganet for Socialdemokratiet i Danmark, blev der skrevet, Dagen efter at Rigsdagen var bleven aabnet, følgende i et Referat af Gudstjenesten i Marmorkirken: „Ogsaa Albertis Slagterhund, Anders Nielsen fra Tapdrup . . .“. Jeg henstiller til det ærede Medlem, om der ikke var mere Anledning til at beklage sig over denne Raahed. Mig generer det ikke, det er Socialdemokraterne, det vil komme til at genere.

Pinstrup: Der var ikke for mig og vel heller ikke for andre ærede Medlemmer i Salen noget nyt i at høre, at man fra den Side rakkede ned paa den danske Folkehøjskole. Klagen over Højskolen fra den Side gaar jo ud paa, at den er national, at den er kirkelig og kristelig. Klagen fra den Side er den, at Folkehøjskolen er Centret for det, jeg har kaldt den danske Kultur, der ogsaa godt kan kaldes

Bondekulturen. Nu vide vi, at Socialdemokraterne paatænke at rejse en Højskole. Jeg var til Stede i Rømersgade i Vinter ved et Møde, hvor dette Spørgsmaal blev drøftet, og der lød Angrebet paa den danske Folkehøjskole navnlig derpaa, at den var national, at den var kristelig. Lad os nu se den Højskole, som de Herrer rejse paa international og antikristelig Grund. Lad de to Skoler tage Tag, og kunne de Herrer vinde i den Kamp, da er det givet, at saa vil den Kultur, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg) er Talsmand for, ganske sikkert sejre i vort Folk. Men det er noget, vi skulle slaas om, jeg for mit Vedkommende nærer ingen Frygt for Udfaldet af denne Kamp.

Borbjerg: Det ærede Medlem fra Kerteminde (Pinstrup) røber i den Tale, at han ikke har Begreb om, hvad det var, Grundtvig paatænkte ved den danske Folkehøjskole. Det, han paatænkte, var nemlig ingen konfessionel Højskole. Nej, det er netop Sagen, at den nulevende Slægt har glemt, hvad den tidligere Slægt under Grundtvigs Ledelse vilde, den har glemt, at Grundtvig vilde have Religion og Verdslighed adskilte baade i Skolen og i Folkehøjskolen, det ane de ikke. Det ærede Medlem gjorde Konfessionsløshed til det samme som Antikristendom. Ja, det er det agitatoriske Fif, som ogsaa Provisoristerne igennem Aarene brugte ogsaa mod Venstre den Gang, vi stode sammen, det er det samme agitatoriske Fif, som det ærede Medlem fra Kerteminde nu nedlader sig til og prostituerer sig med.

Den ærede Landbrugsminister førte et Eksempel frem fra „Social-Demokraten“. Jeg har ført adskillige Udtryk frem fra Provinspressen. Udtrykket var drastisk, det maa have ramt godt, siden den ærede Minister husker det. Jeg skal ikke diskutere Udtrykkets Form, men jeg vil blot henvise til, at da Socialdemokratiet den 23. Maj i Aar endelig langt om længe fik sit Forslag om en Kommission frem, stod den ærede Landbrugsminister, det ærede Medlem fra Løvel, op og begærede dette Forslag afvist uden Debat, gravede en gammel Forretningsordensbestemmelse op, som vel ikke havde været anvendt i mange Aar, og kvalte Ytringsfriheden her i Tinget, slagtede Ytringsfriheden her i Tinget. Jeg tror, det ærede Medlem fra Løvel vil faa lidt vanskeligt ved at gaa ud til Befolkningen og forsvare, at han slagtede Ytringsfriheden her i Tinget, den